

Sygn. akt VII W 629/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Krzaczyńska-Sobczak

Protokolant: sekr. sądowy A. K.

Oskarżyciel publiczny – xxx

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 4 stycznia 2018 roku, 26 marca 2018 roku, 28 maja 2018 roku, 5 lipca 2018 roku, 9 sierpnia 2018 roku

sprawy **T. W. (1)** s. W. i M. z domu G. ur. (...) w Ł.

obwinionego o to, że:

W dniu 04 czerwca 2017 roku od godz. 18:00 do 18: 10 w P., przy ulicy (...) dokonał przywłaszczenia telefonu komórkowego marki I. (...) (bdb) o wartości 450 złotych na szkodę E. W. (1),

tj. o czyn z art. 119 § 1 kw

orzeka:

1. obwinionego **T. W. (1)** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu i wydatki w tym zakresie przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VII W 629/17

UZASADNIENIE

Małżonkowie E. i T. W. (2) przez kilka lat mieszkali w W. (...). W dniu 4 września 2011 roku T. W. (2) na terenie W. (...) zakupił w systemie abonamentowym telefon komórkowy marki A. (...) (...) koloru czarnego. Opłaty abonamentowe regulowane były przez T. W. (2). Zdarzało się, że przedmiotowy telefon używała jego żona - E. W. (1), to było w okresie przyjazdów małżonków do P..

Dowód: wyjaśnienia obwinionego T. W. (2) k.- 17, 61- 63, 120 odwr.

uwierzytelnione tłumaczenia z języka angielskiego korespondencji mailowej wraz z oryginałem k.- 51, 52

W dniu 08 października 2008 roku małżonkowie E. i T. W. (2) przed notariuszem zawarli umowę ustanawiającą pomiędzy nimi rozdzielność majątkową.

Dowód: akt notarialny z dnia 8 października 2008 roku k.- 33

Po powrocie do P. małżonkowie wraz z synem zamieszkali w P. przy ulicy (...). E. W. (1) w lutym 2017 roku wyprowadziła się ze wspólnego miejsca zamieszkania małżonków zabierając przy tym swoje rzeczy oraz telefon

komórkowy marki A. (...) (...) stanowiący własność jej męża. Małżonkowie pozostają w konflikcie, sprawa rozwodowa jest w toku.

Dowód: wyjaśnienia obwinionego T. W. (2) k.-17, 61- 63, 120 odwr.

zeznania pokrzywdzonej E. W. (2) k.- 3 odwr.-4, 71- 73, 82 odwr.- 84, 35 odwr.- 36 akt (...)

W dniu 4 czerwca 2017 roku E. W. (1) przyjechała na spotkanie z synem zamieszkałym wspólnie z ojcem T. W. (2) przy ulicy (...) w P.. W trakcie pobytu pokrzywdzonej w domu, pomiędzy małżonkami doszło do kłótni, T. W. (2) zabrał telefon komórkowy marki A. (...) (...) stanowiący jego własność. Obwiniony w trakcie kolejnego spotkania pokrzywdzonej z ich synem, przekazał jej kartę sim z telefonu komórkowego marki A. (...) (...)

Dowód: wyjaśnienia obwinionego T. W. (2) k.-17, 61- 63, 120 odwr.

częściowo zeznania pokrzywdzonej E. W. (2) k.- 3 odwr.-4, 71- 73, 82 odwr.- 84, 35 odwr.- 36 akt (...)

T. W. (2) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że telefon wymieniony w zarzucie jest jego własnością. Zgłosił to już na policji kiedy dostał wezwanie. Podał, iż żona złożyła zawiadomienie przeciwko niemu nie wiedząc o tym, że on ma fakturę na ten telefon. Obwiniony oświadczył, że kupił ten telefon w A. (...) dysponuje na to fakturą. Żona podała, że jest to telefon marki I. (...), a rzeczywiście chodzi o telefon (...) Zresztą ma go przy sobie. Jego żona nigdy nie miała telefonu marki i. (...). Ten telefon (...) kupił w 2011 roku. Dokładnie, jak wynika z faktury, było to w dniu 4. 09. 2011 roku. Ten telefon kupił tylko i wyłącznie dla siebie. Użytkował ten telefon. Czasami używała go jego żona. To było w okresie kiedy mieszkali razem za granicą i wracali do P.. Kiedy żona porzuciła rodzinę, to było 4 lutego 2017 roku, zabrała ten telefon i wiele innych rzeczy. Kiedy E. W. (1) była na wizycie u ich syna, wrócił do domu. Żona miała spakowane torby, chciała je wynosić. Kazał jej to zostawić. Syn siedział na kanapie, ona zaczęła krzyczeć, że tata jest zły. W tej sytuacji wezwał policję. Gdy E. W. (1) zorientowała się, że wezwał policję to uciekła. Pojechała na policję zgłosić sprawę z tym (...) Kiedy pokrzywdzona przyjechała do domu na widzenie z synem, miała dwa telefony (...) i (...). Kiedy uciekała z domu zostawiła telefon (...), choć mówi, że chodzi o (...) Wydrukował z Internetu ceny. Wynika, że najdroższy kosztuje 139 złotych. To jest nieprawdą bo chodzi o (...) a nie(...) Nigdy ani on ani żona nie mieli telefonu (...) Gdy była interwencja, rozmawiał z policjantami, a żona sugeruje, że nie było go w domu i że ona przyjechała z policją. Kiedy żona wyprowadziła się z ich domu i zabrała różne rzeczy, między innymi telefon (...), złoty łańcuszek, pieniądze nie zgłaszał tego nigdzie. Myślał, że się dogadają. Ma dowody, że żona próbowała zabrać całe złoto z domu. Z tego co mu wiadomo, to sugerował jej to kochanek. Toczyła się sprawa o opiekę nad ich dzieckiem. Wygrał tą sprawę, dziecko jest z nim. Czeka na sprawę o rozwód. Z żoną mają rozdzielność majątkową. Żona wtedy razem z tym telefonem i łańcuszkiem zabrała mu około 3000 funtów. Szczerze to zostawił specjalnie te pieniądze i złoto żeby zobaczyć co się stanie. Wiedział kiedy ona opuści dom. Nie zgłosił tego na policję, nie chciał robić problemów, dostarczać dziecku stresów. Zostawił te 3000 funtów, ale nie myślał, że to się tak drastycznie skończy. Nie zgłosił tego na policję, bo uważa, że nie ma co płakać nad rozlanym mlekiem. Ma dobrą pracę. Złożył do Prokuratury zawiadomienie na żonę o składanie fałszywych oskarżeń w tej sprawie. Jak dostał w tej sprawie wezwanie z policji, złożył do Prokuratury zawiadomienie o fałszywe oskarżanie go. Nie składał zażalenia na to postanowienie. Ten (...) kupił w systemie abonamentowym na 24 miesiące. Tylko i wyłącznie on płacił rachunki za ten telefon. Nie było sytuacji żeby ten telefon dawał żonie w użytkowanie. Ona miała swój telefon. Następny telefon kupił sobie po zakończeniu tej umowy. Kupił go po dwóch latach od zawarcia umowy w 2013 roku. Był to (...), do dnia dzisiejszego ma telefon (...), kupiony w 2013 roku. Żona powiedziała, że ukradł jej telefon, jak powiedział, że ma fakturę, to zmieniła zeznania, stwierdziła, że jej na telefonie nie, zależy tylko na danych. Zmieniła już 4 razy zeznania. Przed chwilą powiedziała, że telefon miała od czerwca. Tak naprawdę powiedziała, że dostała telefon ode niego we wrześniu. W użytku miała go od października do grudnia, użytkowała go bez jego wiedzy. Używała go tylko wyłącznie dlatego, żeby nie wiedział, że rozmawia ze swoim kochankiem. Jak wrócił z A. (...) już go nie używała, a to było 24 grudnia. Później ten telefon trafił do żony gdy opuszczała dom, w tym telefonie była jego karta angielska sim. Zwrócił jej tą kartę. Odnośnie nieznamość języka przez E. W. chce powiedzieć, że przed ostatnim terminem rozprawy w tym samym dniu była sprawa przed Sądem Rodzinnym, gdzie żona posługiwała się językiem polskim bez tłumaczenia. To postępowanie

dotyczyło kontaktów z dzieckiem. Kartę sim oddał żonie na drugiej wizycie. E. W. (3) za pierwszym razem powiedziała, że chodzi o telefon I. (...) a za drugim że I. (...) Jeśli chodzi o zdarzenie z dnia 4 czerwca 2017 roku to wzywał policję, policjanci byli w miejscu jego zamieszkania przyjechali gdzieś po pół godzinie licząc od wyjścia żony. Podtrzymuje, że 4 czerwca była u niego w domu policja. Gdy wzywał policję żona była w domu, natomiast gdy policjanci przyjechali E. W. (4) już nie było. Na rozprawie w dniu 9 sierpnia 2018 roku obwiniony powtórzył, iż zwrócił pokrzywdzonej kartę sim, było to około dwóch tygodni po zdarzeniu, podczas wizyty u ich wspólnego syna.

Dowód: wyjaśnienia obwinionego T. W. (2) k.- 17, 61- 63, 120 odwr.

Sąd rejonowy dokonał następującej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i zważył co następuje:

Opisany wyżej stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o wyjaśnienia T. W. (2), materiały dokumentacyjne, w szczególności uwierzytelnione tłumaczenia języka angielskiego korespondencji mailowej dotyczącej okoliczności zakupu przez obwinionego przedmiotowego telefonu mającego stanowić przedmiot zaboru, kserokopie aktu notarialnego wprowadzającego pomiędzy E. i T. W. (1) z dniem 8 października 2008 roku ustrój małżeńskiej rozdzielnosci majątkowej, akta sprawy (...) (...)(...)

Analiza zgromadzonego materiału dowodowego nie pozwala na przypisanie T. W. (1) zarzucanego mu czynu. Jak bowiem zostało ustalone sporny telefon marki A. (...) mający stanowić przedmiot zaboru dokonanego przez obwinionego, faktycznie stanowił jego własność. Korespondencja mailowa z operatorem sieci komórkowej jednoznacznie wskazuje, iż telefon został nabyty przez obwinionego w dniu 4 września 2011 roku w systemie abonamentowym. Jednocześnie obwiniony, którego z pokrzywdzoną od 8 października 2008 roku łączył ustrój małżeńskiej rozdzielnosci majątkowej, nie wyzbył się swojej własności na rzecz żony E. W. (4). Jedynie, co wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności wyjaśnień obwinionego, przekazywał żonie przedmiotowy telefon do użytkowania to jest wykonywania połączeń telefonicznych podczas ich wspólnych pobytów na terenie P.. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że tak stosunki własnościowe odnośnie przedmiotowego telefonu rozumiała E. W. (1), czego czytelnym dowodem jest jej oświadczenie z dnia 04 grudnia 2017 roku złożone w K. (...) w P., w którym oskarżycielka posiłkowa jednoznacznie stwierdziła, iż „złożyła zawiadomienie bo chciała odzyskać kartę i dane z telefonu, który mąż pozwolił jej używać. Nie zależy jej na telefonie a tylko na danych które w nim są”. Analiza treści wspomnianego oświadczenia, zapisu protokołu zeznań E. W. (4) oraz zeznań funkcjonariuszki policji w obecności której pokrzywdzona złożyła oświadczenia wskazują, że w/w w sposób niczym nie ograniczony, swobodny dokonała stosownych zapisów składających się na jego treść. Z wiarygodnych, rzetelnych zeznań funkcjonariuszki M. S. odnośnie okoliczności składania zeznań przez E. W. w sprawie (...) (...) (...) wynika, że gdyby okoliczności wskazywały, iż pokrzywdzona nie rozumie języka polskiego i w związku z powyższym kontakt z nią jest utrudniony, pierwszą rzeczą jaką zrobiłaby byłoby wezwanie na przesłuchanie tłumacza i przeprowadzenie czynności z jego udziałem. Taka sytuacja w przedmiotowej sprawie jednakże nie zaistniała. Z powyższym koresponduje stwierdzenie E. W. (4) która zarówno w oświadczeniu z dnia 04 grudnia 2017 roku jak i podczas składania zeznań tego samego dnia, zapewniła w sposób nie nasuwający wątpliwości, że rozumie język polski w stopniu komunikatywnym, określając swoją znajomość języka polskiego, że „porozumiewa się swobodnie”. Podkreślenia wymaga, że zarówno w pisemnym oświadczeniu jak i w zeznaniach złożonych w sprawie (...) (...) (...)w dniu 4 grudnia 2017 roku, pokrzywdzona w sposób nie nasuwający wątpliwości odniosła się do kwestii własności telefonu komórkowego marki A. (...) (...), a mianowicie wskazała, że „zawiadomienie dotyczy telefonu męża”, ...”który od dłuższego czasu był w jej użytkowaniu”. Jednocześnie pokrzywdzona wskazała, że składając zawiadomienie nie chodziło jej o to aby mąż został ukarany a jedynie intencją jej było odzyskanie karty sim.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania, w ocenie sądu, brak podstaw do przypisania obwinionemu sprawstwa i winy w zakresie zarzucanego mu czynu. W świetle dyspozycji art. 119 § 1 kw przedmiotem czynności wykonawczej wykroczeń unormowanych w tym przepisie jest cudza rzecz ruchoma. W świetle powyższego właściciel nie może być uznany za winnego kradzieży rzeczy, gdy znajduje się ona w mającym podstawę prawną władztwie innej osoby z tytułu np. depozytu, zastawu, gdyż rzecz ta nie jest dla niego "cudza" w rozumieniu art. 119 § 1 kw (por.

Komentarz do art. 119 kodeksu wykroczeń, red. Daniluk 2016, wyd.1/Iwański, Legalis). Obwiniony rzeczywiście w dniu 4 czerwca 2017 roku wziął telefon komórkowy marki A. (...) (...), jednakże telefon ten stanowił jego własność, na co wskazują załączone przez niego dokumenty w postaci uwierzytelnionego tłumaczenia korespondencji mailowej z operatorem sieci telefonii komórkowej w której zakupił przedmiotowy model. Jednocześnie T. W. (1) nigdy nie wyzbył się własności tego telefonu na rzecz swojej żony, pozwolił jej tylko na czasowe użytkowanie go. Co najistotniejsze, tak też kwestie stosunków własnościowych rozumiała sama pokrzywdzona, która dała temu wyraz w trakcie zeznań złożonych w dniu 4 grudnia 2017 roku oraz datowanym tego samego dnia pisemnym oświadczeniu. Reasumując, konsekwencją dokonanych ustaleń, ich analizy w kontekście istoty czynu określonego w dyspozycji art. 119 § 1 kw, było wydanie wyroku uniewinniającego T. W. (1) od stawianego mu zarzutu.

W związku z uniewinnieniem obwinionego od czynu opisanego w wniosku o ukaranie, o kosztach postępowania sąd orzekł w oparciu o brzmienie art. 118 § 2 kpow, stanowiącym, że w przypadku uniewinnienia obwinionego koszty procesu ponosi Skarb Państwa.